

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

9 februari 2000

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren Felix Strackx en Frans Wymeersch –

betreffende het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), en meer specifiek het annuleren van de verplichting zwembadwater te ontsmetten door middel van chloor

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Zwembaden nemen in onze samenleving, zowel op recreatief als op sportief vlak, terecht een belangrijke plaats in. Zwemmen is immers een gezonde sport, die slechts weinig tegenindicaties kent. In zwembaden vertoeven evenwel heel wat mensen op een beperkte oppervlakte. Ze delen daar het water en de vloeren waar ze blootsvoets op lopen. Wanneer geen speciale maatregelen worden genomen, kunnen onder dergelijke omstandigheden bepaalde infectieziekten gemakkelijk worden verspreid.

Wanneer een bader zich in het water begeeft, spoelen er ongeveer 1.000.000.000 bacteriën van hem of haar af. Rekening houdende met randomstandigheden zoals de grootte van het bad, het gemiddelde aantal bezoekers, de realiseerbare omlooptijd van het water en de noodzakelijke bacteriologische kwaliteitsnormen, is het onmogelijk om het zwembadwater volledig buiten het bad te zuiveren. Het water dient dus ook in het zwembad, op de plaats van de vervuiling, een desinfecterende werking te hebben. Chloor heeft die krachtige desinfecterende en oxiderende werking, zelfs bij de lage dosis die in zwembaden wordt gebruikt. Bij een juiste dosering is het niet onaangenaam of toxisch voor de zwimmers en het is goedkoop. Als de nodige veiligheidsvoorschriften in acht worden genomen, zoals een goede pH-sturing en voldoende zuivering en verversing van het zwembadwater, zoals ze zijn opgenomen in het Vlarem, zijn deze risico's beheersbaar. Vandaar dat chloor tot dusver de beste oplossing was voor het desinfecteren van het zwembadwater.

Nochtans is ook het gebruik van chloor omstreden. De gevaren van chloorgebruik zijn vooral de vorming van het toxische chloorgas bij een te hoge zuurtegraad van het water en de vorming van organische chloorverbindingen zoals chlooramines en trihalomethanen. Chloor heeft een aantal nadelige gevolgen voor het milieu en is en blijft een bijzonder gevaarlijk goedje waar voorzichtig mee moet worden omgesprongen. Met die voorzichtigheid wordt wel eens een loopje genomen. Alhoewel de Vlarem-wetgeving verplicht dat in de zwembaden steeds bevoegd personeel aanwezig is, wordt die regel in veel gemeenten niet toegepast. Onbevoegd personeel gaat om met een gevaarlijk product. Ieder jaar gebeurt er wel ergens in Vlaanderen een ongeluk bij het zuiveren van het zwembadwater

met chloor. In augustus 1997 stroomde er in het kinderzwembad van Wetteren ongeveer 40 liter onverdund chloor. Oorzaak van het ongeval was in dit geval de verstopte meetapparatuur van het zwembad. In plaats van het maximumgehalte van 1,5 milligram (mg) chloor per liter water, werden er waarden van 4 mg gemeten. Later was er het ongeval in het zwembad van Sint-Niklaas. Gelukkig waren er in beide gevallen voor geen enkele zwemmer ernstige gevolgen. Het had ook anders kunnen aflopen.

Vlarem II legt als desinfecteringsmiddel voor zwembaden de nadruk op chloor. Wie met andere desinfecteringsmiddelen en -systemen het zwembadwater wil zuiveren, moet daarvoor een speciale aanvraag indienen. Het is duidelijk dat deze richtlijn de uitbaters ervan weerhoudt om alternatieven voor chloor te zoeken. Weinigen willen immers de administratieve lijdensweg voor een dergelijke aanvraag doorlopen en kiezen gemakkelijks halve voor de traditionele ontsmetting met chloor. Tegelijkertijd worden de fabrikanten van ontsmettingsmiddelen er van weerhouden om ofwel hun bestaande producten op de Vlaamse zwembadmarkt te promoten ofwel om nieuwe alternatieven te zoeken voor het ontsmetten van zwembadwater.

Om de zoektocht naar alternatieve desinfecteringsmiddelen te stimuleren en fabrikanten van andere ontsmettingsmiddelen de kans te geven het nut van hun producten te bewijzen, is een aanpassing van de Vlarem-wetgeving noodzakelijk wat betreft de ontsmetting van zwembadwater. Dit voorstel van resolutie wil de Vlaamse regering er toe aanzetten de normen voor de kwaliteit van het zwembadwater te behouden, maar tegelijkertijd een einde maken aan de monopoliesituatie van de ontsmetting door middel van chloor.

Felix STRACKX

Frans WYMEERSCH

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op

1° de gevaren die het gebruik van chloor als ontsmettingsmiddel met zich meebrengt, zoals wordt aangetoond door de jaarlijks terugkerende ongevallen ;

2° het bestaan van alternatieve ontsmettingsmiddelen ;

3° het feit dat de monopoliepositie van chloor voor het ontsmetten van zwembadwater de fabrikanten van ontsmettingsmiddelen er van weerhoudt om alternatieve producten op de markt te brengen of het onderzoek ernaar te starten ;

– verzoekt de Vlaamse regering het besluit van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), en meer specifiek de bepalingen betreffende de verplichting zwembadwater te ontsmetten met chloor aan te passen, zodat ook andere ontsmettingsmiddelen dan diegene op basis van chloor kunnen worden toegelaten.

Felix STRACKX

Frans WYMEERSCH
